

Vážený pán prezident Slovenskej republiky, vážený pán predseda vlády Slovenskej republiky, vážená pani ministerka, ctení zástupcovia verejného a politického života, magnificencie, spectabilés, ctení hostia,

Privítat' Vás na pôde našej univerzity pri takej vzácnej príležitosti, ako je tá dnešná, obligátnym „je mi veľkou ct'ou, že ste prijali naše pozvanie“, zrejme nestačí. Nie že by to nebola pravda, no žiada sa mi vysloviť pár myšlienok akosi „na dôvažok“.

Úlohou a poslaním vzdelaných a múdrych ľudí každej doby je pokúsiť sa ju prerásť, vidieť za horizont udalostí všedných dní a hľadať odpovede pre budúcnosť. Koncentrácia takýchto ľudí je dnes v tejto historickej aule mimoriadna. A práve časy, ktoré žijeme, vyžadujú nároky na kladenie si otázok a hľadanie odpovedí vari nástojčivejšie, než kedykoľvek predtým.

Ak sa naša spoločnosť a jej mocenské elity nebudú dôsledne pridržať hodnôt vzdelania, kultúry, kritického myslenia, humanity a pravdy, ľahko skĺznu pri hľadaní odpovedí na páľčivé otázky dneška do prvoplánových populistických poloprávd a internetových fabulácií. Prosím, nedopusťme, aby sa tento nežiadúci trend stal trvalou súčasťou našej spoločnosti.

Nuž a kto iný by mal niesť pochodeň hodnôt pravdy než vedci, ktorí dosiahli špičku vo svojom odbore – a práve im patrí dnešná akademická slávnosť. V mene celej Univerzity Komenského Vám ďakujem za trpezlivosť, vedeckú akribiu a skromnosť, ktorá Vás doviedla k najvyššej vedeckej hodnosti, akú možno dosiahnuť.

A teraz Vás už môžem naozaj privítať srdečne a bez príchute formalizmu: Je mi veľkou ct'ou, že takáto kumulácia verejných autorít svojou prítomnosťou na akademickej pôde akcentuje význam a hodnotu vedy, vzdelania a pravdy.

Ďakujem.